

॥ ६१ ॥ ६२ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेष्टूषध्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ॥ ७ ॥ शरतल्पगतइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

देवादेवर्षयश्चैवस्तुताराजर्षयस्तथा ॥ पुष्टिमायुर्यशःस्वर्गविधास्यन्तिममेश्वराः ॥ ६१ ॥ माविघ्नमाचमेपापमाचमेपरिपन्थिनः ॥ ध्रुवोजयोमेनित्यःस्यात्पर
त्रचशुभागतिः ॥ ६२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे वंशानुकीर्तनं नाम षट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ॥ ७३ ॥
जनमेजय उवाच शरत्पगते भीष्मे कौरवाणां धुरंधरे ॥ शयाने वीरशयने पाण्डवैः समुपस्थिते ॥ १ ॥ युधिष्ठिरो महाप्राज्ञो मम पूर्वपितामहः ॥ धर्माणामा
गमं श्रुत्वा विदित्वा सर्वसंशयान् ॥ २ ॥ दानानां च विधिं श्रुत्वा छिन्नधर्मार्थसंशयः ॥ यदन्यदकरो द्विप्रतन्मेशंसितुमर्हसि ॥ ३ ॥ वैशंपायन उवाच अभू
न्मुहूर्तस्तिमितं सर्वतद्राजमंडलं ॥ तूष्णीं भूते ततस्तस्मिन्पटे चित्रमिवापितं ॥ ४ ॥ मुहूर्तमिव च ध्यात्वा व्यासः सत्यवती सुतः ॥ नृपं शयानं गांगेयमिदमाह वचस्त
दा ॥ ५ ॥ राजन् प्रकृतिमापन्नः कुरु राजो युधिष्ठिरः ॥ सहितो भ्रातृभिः सर्वैः पार्थिवैश्चानुयायिभिः ॥ ६ ॥ उपास्ते त्वानं रव्याघ्रसहकृष्णेन धीमता ॥ तमिमं पुरया
नाय समनुज्ञातुमर्हसि ॥ ७ ॥ एवमुक्तो भगवता व्यासेन पृथिवीपतिः ॥ युधिष्ठिरं सहामात्यमनुजज्ञेन दी सुतः ॥ ८ ॥ उवाच चैनं मधुरं नृपं शांतनवो नृपः ॥ प्रवि
शस्व पुरीं राजन्येतु ते मानसो ज्वरः ॥ ९ ॥ यजस्व विविधैर्यज्ञैर्बद्धन् नैः स्वाप्तदक्षिणैः ॥ ययातिरिव राजेन्द्र श्रद्धादमपुरःसरः ॥ १० ॥ क्षत्रधर्मरतः पार्थपितृदेवांश्च
तर्पय ॥ श्रेयसायोक्ष्यसे चैव व्येतु ते मानसो ज्वरः ॥ ११ ॥ रंजयस्व प्रजाः सर्वाः प्रकृतीः परिसांत्वय ॥ सुहृदः फलसत्कारैरर्चयस्व यथार्हतः ॥ १२ ॥ अनुत्वां तात
जीवंतु मित्राणि सुहृदस्तथा ॥ चैत्यस्थाने स्थितं दक्षं फलवंतमिव द्विजाः ॥ १३ ॥ आगतं व्यंच भवता समये मम पार्थिव ॥ विनिवृत्ते दिनकरे प्रवृत्ते चोत्तराय
णे ॥ १४ ॥ तथेत्युक्त्वा च कौंतयः सोभिवाद्यपितामहं ॥ प्रययौ स परीवारो नगरं नागसाङ्ख्यं ॥ १५ ॥ धृतराष्ट्रं पुरस्कृत्य गांधारीं च पतिव्रतां ॥ सहैतैर्ऋषिभिः स
र्वैर्भ्रातृभिः केशवेन च ॥ १६ ॥ पौरजानपदैश्चैव मंत्रिद्वैश्च पार्थिव ॥ प्रविवेश कुरुश्रेष्ठः पुरं वारणसाङ्ख्यं ॥ १७ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्व
णि आनुशास० दानधर्मे भीष्मानुज्ञापितं षट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ समाप्तमानुशासनिकं पर्व अथ
भीष्मस्वर्गारोहणं पर्व वैशंपायन उवाच ततः कुंती सुतो राजा पौरजानपदं जननं ॥ पूजयित्वा यथान्यायमनुजज्ञे गृहान्प्रति ॥ १ ॥

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नै० भा० समषड्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ तत इति ॥ १ ॥

सर्व्व्यामासनारीश्वरहत्तवीराहनेश्वराः ॥ विपुलैर्यद्वानैः सतदापाहुस्तोत्रपः ॥ २ ॥ सोमिषिको महाप्राज्ञः प्राप्यराज्यं युधिष्ठिरः ॥ अवस्थाप्य नरक्षेत्रः स
र्वाः स्वप्रकृतीस्तथा ॥ ३ ॥ द्विजेभ्यो गणमुख्येभ्यो नैगमेभ्यश्च सर्व्वगः ॥ प्रतिगताशिक्षोऽस्य सत्त्वस्य सत्त्वः ॥ ४ ॥